

Ψυχοσωτήρια διδάγματα από τη μετάσταση της Θεοτόκου

[Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες / Αγ. Νικόλαος Επίσκοπος Αχρίδος ο Βελιμίροβιτς / Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες / Θεολογία και Ζωή](#)

(Άγιος Νικόλαος Βελιμίροβιτς)

Κάθε πιστός μπορεί να μάθει πολλά – πάρα πολλά, πράγματι – από τον βίο της Υπεραγίας Θεοτόκου. Θα ήθελα να αναφερθώ σε δύο μόνο περιστατικά. Το πρώτο αφορά τις συχνές επισκέψεις της στον Γολγοθά, το Όρος των Ελαιών, τον Κήπο της Γεθσημανή, τη Βηθλεέμ και άλλες τοποθεσίες που της θύμιζαν τον Υιό της. Σε όλους αυτούς τους τόπους η Παναγία προσευχόταν γονυκλινής- ιδίως μάλιστα στον Γολγοθά.

Ἐτσι εκείνη ἔδωσε το πρώτο παράδειγμα και ἔναυσμα στους πιστούς να επισκέπτονται τους ιερούς τόπους, από αγάπη προς Αυτόν, ο Οποῖος με την Παρουσία Του, με το Πάθος και την δόξα Του καθάγιασε όλους αυτούς τους τόπους και καθιέρωσε τη σημασία τους. Ακόμη, μαθαίνουμε πως εκείνη προσευχόταν να μεταστεί γρήγορα απ' αυτή τη ζωή, ούτως ὥστε, όταν η ψυχή της θα χωριζόταν από το σώμα της να μην συναντήσει τον ἄρχοντα του σκότους και τα τρο-μακτικά κολαστήριά του κι ἔτσι, μακριά από τις ζοφώδεις περιοχές του ἄδη, να μη δει τα φρικτά μαρτύρια των αμαυρωμένων από την αμαρτία ψυχών.

Βλέπετε λοιπόν, πόσο φοβερό πράγματι είναι για την ψυχή το πέρασμά της από τα τελώνια; Όταν εκείνη, η οποία γέν-νησε τον Εξολοθρευτή του Ἄδη και κατέχει η ίδια φοβερή δύναμη κατά των δαιμόνων, προσευχόταν μ' αυτόν τον τρόπο, εμείς τί πρέπει να κάνουμε;

Από την ακρώρεια της ταπεινώσεώς της παραδόθηκε η Παναγία στον Θεό και δεν επαναπαύθηκε στα δικά της έργα. Πόσο μάλλον εμείς θα πρέπει να μην επαναπαυόμαστε στα δικά μας έργα, αλλά να παραδινόμαστε στα χέρια του Θεού, ικετεύοντας με δάκρυα για το ἔλεός Του, ιδίως την ώρα της αναχωρήσεως της ψυχής από το σώμα.

(Αγίου Νικολάου Βελιμίροβιτς, Ο Πρόλογος της Αχρίδος- Αύγουστος, εκδ. Ἄθως, σσ.144-145)